

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) • Γραφεία: Θεμιστοκλέους 27, Αθήνα 106 77
ΤΕΥΧΟΣ 61 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 • 0.01 €

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΣ 61
Αρ. Αδείας
76

ΚΩΔ.: 2885

■ Υεμένν

Σε τεντωμένο σχοινί

■ Αϊτή

Τραγωδία δίχως τέλος

■ Σαλβαδór

Στο Σαλβαδór του FMLN

■ Παλαιστίνη

Πρόγραμμα παροχής νερού

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ)

Αριθμός Τεύχους 61
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Τιμή 0.01 €

Εκδότης

Σωκράτης Λομβάρδος

Υπεύθυνος Έργου

Ντέντυ Κουλιούρη

Συντακτική Επιτροπή

Ντέντυ Κουλιούρη

Σωκράτης Λομβάρδος

Μπάμπης Μελησός

Χάρης Χαλβατζόγλου

Γραφείο

Θεμιστοκλέους 27

Αθήνα 106 77

Τηλ.: 210 38.13.052

Fax: 210 38.31.603

E-mail: eedda@otenet.gr

www.eedda.gr

Σχεδιασμός & Παραγωγή Εντύπου

GOLEMA
graphic arts

Σόλωνος 120, 106 81 Αθήνα

Τηλ. 210 38.13.349-95, Fax: 210 38.13.395

e-mail: golema@otenet.gr

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Η αλλαγή στην ηγεσία των ΗΠΑ πολύ γρήγορα διάψευσε τις ελπίδες όλων όσους πίστεψαν, έστω και για μια στιγμή, ότι θα άλλαζε, συγχρόνως, και η πολιτική της στη διεθνή σκηνή. Αλλά και για όλους εκείνους που εθελοτυφλούν πιστεύοντας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να παίξει το ρόλο του αντιπαθού δέους, η πραγματικότητα δεν αφήνει περιθώρια ελπίδας. Η εκκωφαντική σιωπή της, η στάση αναμονής, η πολιτική του «νίπτω τας χείρας μου» αλλά και η σύμπραξή της, όλα συνηγορούν για το αντίθετο.

Στο όνομα της πάταξης της τρομοκρατίας, κάθε λαός εξακολουθεί να κινδυνεύει να βρεθεί στο στόχαστρο. Σε όλη τη διάρκεια της περσινής χρονιάς, η παγκόσμια κοινή γνώμη είχε βομβαρδιστεί με «πληροφορίες» για την ύπαρξη πυρηνικού οπλοστασίου στο Ιράν και όλοι περίμεναν αμερικανική επίθεση ενάντια στη χώρα αυτή. Ακριβώς όπως και πριν την επίθεση στο Ιράκ, όπου, πάντως, πυρηνικά ποτέ δεν βρέθηκαν.

Τη φετινή χρονιά, την τιμητική της έχει και η Υεμένη, που κατηγορείται και απειλείται για υπόθαλψη τρομοκρατικών οργανώσεων. Οι λαοί έχουν, και πάλι, κατάλληλα προετοιμαστεί.

Αλλά ούτε και αυτός ακόμα ο πολύπαθος λαός της Αιτής δεν ξέφυγε από το «φιλικό» σφικταγκάλισμα των ΗΠΑ. Δεν αρκούσε η πρωτόγνωρη τραγωδία που έζησε με τον πρόσφατο καταστροφικό σεισμό και τις εκατοντάδες χιλιάδες θύματα. Τη στιγμή που οι λαοί κινητοποιήθηκαν άμεσα προσφέροντας από το υστέρημά τους κάθε είδους βοήθεια, την ίδια στιγμή ο λαός της Αιτής έπρεπε να βιώσει τη στρατοπέδευση Αμερικανών στρατιωτών στη χώρα τους, την εγκατάσταση Ευρωπαίων αστυνομικών αλλά και διάφορων ΜΚΟ ύποπτης προέλευσης και στόχου.

Και, φυσικά, δεν ξεχνάμε την Κύπρο, την Παλαιστίνη, τη Γιουγκοσλαβία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν και τόσες άλλες χώρες όπου οι λαοί τους ακόμα υφίστανται τις συνέπειες της προηγούμενης αληθιά και σημερινής ιμπεριαλιστικής πολιτικής των ΗΠΑ και της συμμάχου τους, ΕΕ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

■ ΥΕΜΕΝΗ	Σε τεντωμένο σχοινί εντός, εκτός και περιφερειακά	3
■ ΑΪΤΗ	Τραγωδία δίχως τέλος	6
	Κοντά στο λαό της Αιτής «Κάθε ευρώ μια ανάσα»	9
■ ΜΕΞΙΚΟ	Μπριγάδα της ΕΕΔΔΑ στο Μεξικό (β' μέρος)	10
	Εκδήλωση της ΕΕΔΔΑ για το Μεξικό	13
■ ΣΑΛΒΑΔΟΡ	Στο Σαλβαδόρ του FMLN	14
■ ΚΟΥΒΑ	3 ^η Συνάντηση Συνεργασίας με την Κούβα	15
	Η ΕΕΔΔΑ στην παράσταση διαμαρτυρίας στην πολωνική πρεσβεία ..	15
■ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ	«Το δίδημμα της μπολιβαριανής δημοκρατίας» του Δημήτρη Καϊτωρών ..	16
■ ΟΝΔΟΥΡΑ	Η ΕΕΔΔΑ στην εκδήλωση της Επιτροπής Ειρήνης Ελευσίνας για την Ονδούρα	16
■ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ	Πρόγραμμα παροχής νερού σε παλαιστινιακή κοινότητα	17
■ ΕΕΔΔΑ	Η ΕΕΔΔΑ για την Παλαιστίνη	18
	Η ΕΕΔΔΑ στην πορεία του Πολυτεχνείου	18
	Το γλέντι της ΕΕΔΔΑ	18

ΣΕ ΤΕΝΤΩΜΕΝΟ ΣΧΟΙΝΙ ΕΝΤΟΣ, ΕΚΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ

της Ελένης Μαυρούλη

Εξαιρετικά λεπτές είναι οι ισορροπίες που καλείται να τηρήσει προκειμένου να επιβιώσει στην εξουσία ο Πρόεδρος της Υεμένης Αλί αλ Σάλεχ. Η χώρα του, τις τελευταίες εβδομάδες, βρίσκεται στη δίνη ενός νέου «γύρου αντιτρομοκρατικού πολέμου» μετά την απόπειρα ανατίναξης ενός αμερικανικού επιβατηγού αεροσκάφους, ανήμερα τα Χριστούγεννα, από έναν νεαρό Νιγηριανό που φέρεται να ήρθε σε επαφή και να εκπαιδεύτηκε από την «αλ Κάιντα» στην Υεμένη.

Το πόσο πολύ κρίσιμη είναι η κατάσταση στη χώρα αναδεικνύεται και μόνο από το γεγονός ότι ήδη η ηγεσία του Σάλεχ καλείται ν' αντιμετωπίσει δύο ακόμη «ανοιχτά» μέτωπα. Στο βορρά συνεχίζονται οι συγκρούσεις των κυβερνητικών στρατευμάτων, με τη βοήθεια του σαουδαβικού στρατού κατά μήκος των συνόρων, με τους ενόπλιους σίτες της φυλής Χούθι, (που επηρεάζονται αν δεν υποστηρίζονται από το Ιράν). Και στο νότο ο στρατός με αιματηρό τρόπο, εδώ και μήνες, προσπαθεί να καταστείλει ένα οδοένα και δυναμικότερο αυτονομιστικό κίνημα που στηρίζεται, σε σημαντικό βαθμό, σε ό,τι έχει απομείνει από τις προοδευτικές δυνάμεις που αποτελούσαν τον κορμό της πάλαι ποτέ Λαϊκής Δημοκρατίας της Υεμένης, που συνενώθηκε, δια της βίας σχεδόν, με τον ισλαμιστικό φυλετικό βορρά στις αρχές της δεκαετίας του '90.

Συνοπτικά χρήσιμα στοιχεία

Για να έχει κανείς μια σαφέστερη εικόνα του τι ακριβώς συμβαίνει στην Υεμένη, θα πρέπει να λάβει

καταρχάς υπόψη του ότι το εξτρεμιστικό ισλαμιστικό στοιχείο στην Υεμένη δεν είναι ούτε καινούργιο, ούτε ταυτίζεται αποκλειστικά με την «αλ Κάιντα». Η πρώην βόρεια Υεμένη (που στηριζόταν στο σύστημα των φυλών και την έντονη επιρροή της ισλαμικής θρησκείας) υπήρξε στενός σύμμαχος των μοναρχικών περιφερειακών δυνάμεων της αραβικής χερσονήσου και του Κόλπου. Χιλιάδες βόρειοι Υεμενίτες συμμετείχαν σε διάφορα ιερά μέτωπα (Τσετσενία, Βοσνία) αρχής γενομένης από τον «ιερό πόλεμο» κατά των Σοβιετικών στο Αφγανιστάν ως μουτζαχεντίν. Έναν πόλεμο που σχεδιάστηκε από την Ουάσινγκτον, χρηματοδοτήθηκε σε μεγάλο βαθμό από τη Σαουδική Αραβία και υλοποιήθηκε από τις μυστικές υπηρεσίες του Πακιστάν.

Οι καλές σχέσεις διαταράχθηκαν κάπως στις αρχές της δεκαετίας του 1990, όταν η Υεμένη διαφώνησε με τον πόλεμο στον Κόλπο. Παρά τις όποιες προσπάθειες της υεμενίτικης ηγεσίας να επιδείξει καλή συμπεριφορά, η ψυχρότητα διατηρήθηκε και η οικονομική κατάσταση έγινε τραγικότερη όταν η Σ. Αραβία απέλασε τους δεκάδες χιλιάδες Υεμενίτες που εργάζονταν στο έδαφός της.

Η κίνηση αυτή «γέννησε» ένα μεγάλο κύμα μετανάστευσης προς τις ΗΠΑ. Σχηματικά, θα μπορούσε κανείς να πει ότι οι ήρωες του Αφγανιστάν μετατράπηκαν σε φτηνό εργατικό δυναμικό. Η μεγαλύτερη συγκέντρωση Υεμενιτών καταγράφεται, μέχρι και σήμερα, στο Μίτσιγκαν. Σε αυτήν την κατάσταση θα πρέπει ν' αναζητηθεί η ερμηνεία για το μεγάλο αριθμό «καταζντούμενων ισλαμιστών τρομοκρατών», που είτε συνελήφθησαν στην Υεμένη, είτε στο Αφγανιστάν και μετα-

φέρθηκαν στο Γουαντάναμο, και έχουν αμερικανική υπηκοότητα.

Και στο σημείο αυτό, φτάνουμε στο ζήτημα «αλ Κάιντα». Η «αλ Κάιντα», ως τέτοια, κάνει την «πρώτη της εμφάνιση» στην Υεμένη με τη βομβιστική επίθεση στο αμερικανικό καταδρομικό «USS Cole», στο λιμάνι του Άντεν, στις 12 Οκτωβρίου 2000. Σκοτώνονται 17 ναύτες, τραυματίζονται 39. Η οργάνωση αναλαμβάνει την ευθύνη μόλις το καλοκαίρι του 2001, λίγο πριν την 11^η Σεπτεμβρίου. Όμως, εξ αρχής, αναπτύσσεται έντονη φιλοδοξία που συνδέει την επίθεση με τις αμερικανικές πυραυλικές επιθέσεις σε Σουδάν και Αφγανιστάν, τον Αύγουστο του 1998, που παρουσιάστηκαν ως «απάντηση» στις βομβιστικές επιθέσεις κατά αμερικανικών πρεσβειών στην Κένυα και στην Τανζανία (λίγο νωρίτερα, με 224 νεκρούς και 5.000 τραυματίες). Για αυτές η «αλ Κάιντα» ανέλαβε αμέσως την ευθύνη.

Μετά την 11^η Σεπτεμβρίου, η Ουάσινγκτον κηρύττει «αντιτρομοκρατικό πόλεμο» και η Υεμένη αναδεικνύεται σε θεμελιώδες πεδίο μάχης. Και αυτό για πολλούς λόγους. Καταρχάς, λόγω *γεωγραφικού αναγλύφου* (ορεινές δύσβατες περιοχές) και λόγω *συμβολικού ρόλου* (γενέτειρα μπιν Λάντεν). Επιπλέον, σημαντικό κριτήριο είναι ο *μεγάλος αριθμός μουτζαχεντίν* που απλόχερα είχε προσφέρει στο Αφγανιστάν αλλιά και η *ακραία ισλαμιστική παράδοσή της* που τόσο χρήσιμη φάνηκε στο παρελθόν.

Ένας τελευταίος αλλιά εξαιρετικά σημαντικός λόγος είναι η γεωστρατηγική θέση της Υεμένης: βρίσκεται σε μια εξαιρετικά ευαίσθητη περιοχή στην αραβική χερσόνησο, δίπλα από τον πετρε- >>

λαϊκό πλούτο της Σ. Αραβίας, στις ανατολικές ακτές της Ερυθράς Θάλασσας, με έλεγχο σ' αυτή αλληλά και με στενές σχέσεις με τα ανατολικά παράλια της Αφρικής και κυρίως τη Σομαλία με την οποία, εκτός από παραδοσιακούς διπλωματικούς, θρησκευτικούς και οικονομικούς δεσμούς, μοιράζονται και πολλούς υπηκόους, αφού δεκάδες χιλιάδες Σομαλοί ζουν στην Υεμένη. Είναι προφανές γιατί η διατήρηση της εκεί καθεστωτικής τάξης κρίνεται περισσότερο από απαραίτητη για τη διασφάλιση των αμερικανικών αλληλά και άλλων ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στον Κόλπο.

Επικίνδυνες ισορροπίες...

Με δεδομένα όλα τα προαναφερόμενα, δεν είναι δύσκολο ν' αντιληφθεί κανείς ότι η κατάσταση που διαμορφώνεται τόσο εντός της Υεμένης, με γνώμονα την «αναθέρμανση της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας» όσο και σε ολόκληρη την περιοχή με αφορμή τις εκεί εξελίξεις παίρνει τη μορφή ενός εξαιρετικά επικίνδυνου και αμφίρροπου φαύλου κύκλου. Εντός των συνόρων, όπου η ηγεσία Σάλεχ επιβιώνει με στρατιωτική πυγμή είναι σαφές ότι ως «υπόπτοι τρομοκράτες» μπορούν να στιγματιστούν, όπως και έχει επανειλημμένα γίνει, όλοι όσοι στρέφονται κατά του καθεστώτος, ασχέτως κινήτρων ή ιδεολογίας, ανοίγοντας την πόρτα σε ένα ανελέητο «κυνήγι μαγισσών»...

Πόσο μάλλον, που τα όρια ανάμεσα στην «ισλαμιστική τρομοκρατία» της «αλ Κάιντα» και τη «θεμιτή» ακραία ισλαμιστική ιδεολογία, επί της οποίας στηρίζεται ως σήμερα το καθεστώς Σάλεχ για να συνθλίψει κάθε φωνή προοδευτικής αντίστασης, είναι δυσδιάκριτα. Γι' αυτό και η πρόταση «διαλόγου» που απυήθηκε ο Πρόεδρος Σάλεχ προς την «αλ Κάιντα σε περίπτωση που καταθέσει τα όπλα» δεν αποτέλεσε έκπληξη. Άλλωστε, πρόκειται για μια τακτική που

έχει δοκιμάσει και στο παρελθόν απέναντι στους αμέτρητους ισλαμιστές εξτρεμιστές που βρίσκονται στη χώρα.

Η «προσφορά» διαλόγου του Σάλεχ, πιθανότατα, δεν βρίσκει σύμφωνους τους Αμερικανούς συμμάχους του, όπως δεν τους είχε βρει και στο παρελθόν. Εντούτοις, η ατμόσφαιρα στη χώρα μυρίζει μπαρούτι. Όπως επεσήμαιναν αναλυτές και επιβεβαιώνουν επανύμως πρώην μουτζαχεντίν, όπως ο Αλί Μουχάμαντ Ομάρ, «κάθε δυναμική κίνηση κατά της αλ Κάιντα, θα προκαλέσει ανατροπή του καθεστώτος και θα μετατρέψει σε ισλαμιστές ενόπλιους όσους δεν είναι μέχρι σήμερα».

Εξτρεμιστές ισλαμιστές δεν υπάρχουν μόνο στα βουνά της χώρας, συμμαχώντας με τις φυλές που τα ελέγχουν. Υπάρχουν στις τάξεις της διοίκησης αλληλά και του στρατού. Αυτό φαίνεται και από τη σχετικά εύκολη απόδραση του νυν ηγέτη της αλ Κάιντα στη χώρα, Νάσερ αλ Ουαχίσι, και συνεργατών του, από τις φυλακές της Σάνα'α το 2006, κάτι που δεν θα μπορούσε να γίνει χωρίς τη συνεργασία δεσμοφυλάκων και στρατού. Πρώην μουτζαχεντίν, όπως διαρρέεται, κλήθηκαν να πολεμήσουν, τις τελευταίες εβδομάδες, στο βορρά της χώρας, κατά των σιιτών ενόπλιων Χούθι. Και πρώην μουτζαχεντίν αξιοποιούνται από το καθεστώς Σάλεχ για να αμαυρώσουν, να καταστείλουν ή και να διαβρώσουν το αυτονομιστικό κίνημα του νότου, στην πρώην Λαϊκή Δημοκρατία της Υεμένης. Ο προαναφερόμενος Αλί Μουχάμαντ Ομάρ είναι επικεφαλής μιας τέτοιας «ενωτικής» οργάνωσης.

Όσο αναμενόμενη ήταν η «πρόταση διαλόγου» του Σάλεχ, άλλο τόσο αναμενόμενη ήταν και η αντίδραση ορισμένων σημειόντων ισλαμιστών ιεροδιδασκάλων, με τους οποίους το υεμενίτικο καθεστώς διατηρεί μια εξαιρετικά απαραίτητη ηυκοφιλία. Ενδεικτικό είναι ότι ο Σεΐκ Αμπντούλ Ματζίντ αλ Ζιντάνι, που χαρακτηρίζεται «τρομοκράτης» από τις ΗΠΑ αλληλά θεωρείται συνεργάτης από τον Σάλεχ, σε κήρυγμά του, τάχθηκε

υπέρ «της συνεργασίας για τα κοινά μας συμφέροντα με ΗΠΑ, Βρετανία και άλλες δυτικές χώρες, αλληλά ενάντια στην ανάπτυξη ξένων δυνάμεων στη χώρα, που θα λάβει τη μορφή διεθνούς κατοχής», καλώντας όλους τους πιστούς «να κηρύξουν ιερό πόλεμο στην περίπτωση ξένης παρουσίας στη χώρα». Ο Ζιντάνι, με τον τρόπο αυτό, έθεσε ξεκάθαρα, ουσιαστικά, τα περιθώρια κινήσεων που έχει η ηγεσία του Σάλεχ.

...και περιθώρια ελιγμών και κινήσεων

Από την άλλη πλευρά, η αναθέρμανση της «αντιτρομοκρατικής εκστρατείας» θέτει σε «λεπτή» ισορροπία και τη «νέα τακτική Ομπάμα», που στοχεύει στη βελτίωση της εικόνας των ΗΠΑ στην ευρύτερη μουσουλμανική γνώμη, έτσι ώστε να εμποδιστεί η περαιτέρω διείσδυση και ενίσχυση και άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (όπως π.χ. Γαλλία ή Ρωσία) στην πολύτιμη, ενεργειακά και γεωστρατηγικά, περιοχή του Κόλπου και της «ευρείας Μέσης Ανατολής». Το «νέο προσωπείο» έχει, ήδη, πληγεί τόσο από την ανυπαρξία οποιασδήποτε προόδου στο Παλαιστινιακό όσο και από τη συνεχιζόμενη κατοχή στο Ιράκ και την εντεινόμενη αιματοχυσία στο Αφγανιστάν.

Πολλοί Αμερικανοί αναλυτές εκτιμούν ότι «ένα ακόμη στρατιωτικό μέτωπο» θα αποβεί καταστροφικό για τη «νέα τακτική», πόσο μάλλον που δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι ΗΠΑ, μόνες τους, είναι σε θέση να «σηκώσουν» αυτό το βάρος. Η ηγεσία της Υεμένης, για τους δικούς της λόγους όπως αναφέρθηκαν και προηγουμένως, αυτό που ζήτησε για ν' αντιμετωπίσει την «αλ Κάιντα» είναι ακόμη περισσότερο εξοπλισμό, ακόμη περισσότερη εκπαίδευση, ακόμη περισσότερα χρήματα. Και προς το παρόν, οι υεμενίτικες απαιτήσεις είναι «καλοδεχούμενες» αφού δίνουν στην Ουάσινγκτον τη δυνατότητα ελέγχου των

τεκταινομένων με το ελάχιστο δυνατό διπλωματικό και οικονομικό κόστος. Έτσι, η σταθερή επίσημη οικονομική βοήθεια που λαμβάνει η Υεμένη από το 2000 (περίπου 40 εκατομμύρια δολάρια), έφτασε τα 70 εκατομμύρια δολάρια το 2009 και, όπως ανακοινώθηκε από το Λευκό Οίκο, σχεδόν θα διπλασιαστεί. Όσο για την παροχή εκπαίδευσης και εξοπλισμού προϋπήρχε και φαίνεται ότι θα εντατικοποιηθεί.

«Θύελλες» που θα πληρώσουν οι λαοί

Ο λες οι ενδείξεις προμηνύουν μια νέα πολύχρονη «ανамέτρηση» πολυλαπλών επιπέδων. Και αυτό προκύπτει και από το γεγονός ότι στην «αντιτρομοκρατική» αυτή εγρήγορη, με αφορμή και επίκεντρο την Υεμένη, εννοείται ότι δήλωσαν παρών και άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (π.χ. Βρετανία, Γαλλία) επιδιώκοντας και ν' αξιοποιήσουν εσωτερικά τα μέτρα αυτά αλλά και δια της επίσημης συναίνεσης να επιδιώξουν λίγο μεγαλύτερη διείσδυση στην ευρύτερη αραβική περιοχή αλλά και την Αφρική, όπου σιωπηλά πλην αποτελεσματικά, έχει κάνει δυναμική εμφάνιση η Κίνα.

Παράλληλα, «αναθερμάνθηκαν» τα «αντιτρομοκρατικά αντανάκλαστικά» παγκοσμίως στο όνομα των οποίων ορμαγδός απαγορεύσεων και μέτρων λαμβάνονται από τις απανταχού «πρόθυμες» ηγεσίες. Μέτρα που, όπως έχει φανεί και στο απώτερο αλλά και πρόσφατο παρελθόν, αξιοποιούνται, κατά κύριο λόγο, σε βάρος λαϊκών κινημάτων, εργαζομένων και του οποιουδήποτε δεν εντάσσεται στη γνωστή, από την εποχή Μπους, λογική του «όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας». Αν μη τι άλλο, το μόνο βέβαιο είναι ότι οι λαοί είναι στο στόχαστρο της νέας «αντιτρομοκρατικής εκστρατείας», είτε πρόκειται για τους λαούς των χωρών που «κηρύσσουν τον πόλεμο» είτε για τους λαούς των χωρών που μετατρέπονται «σε πεδίο μάχης».

Το τι ακριβώς μέλλει γενέσθαι τόσο εντός της Υεμένης όσο και περιφερειακά στην τόσο ευαίσθητη αυτή περιοχή, απομένει να φανεί. Και δεν αποκλείεται να έχει αντίκτυπο και πολλή δεκάδα χιλιόμετρα μακριά από τα δύσβατα βουνά της Υεμένης.

Αυτό, όμως, που ήδη είναι σαφές είναι ότι οι τελευταίες αυτές εξελίξεις επαναφέρουν στο προσκήνιο οφθαλμοφανείς πτυχές της εφαρμογής των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών. Καταρχάς, η Ουάσιν-

γκτον (και οι «πρόθυμοι σύμμαχοί» της), που αιματοκύλισαν π.χ. τον ιρακινό λαό στο όνομα της δημοκρατίας και της ελευθερίας (αφού «κάηκε» το επιχείρημα των όπλων μαζικής καταστροφής) αναδεικνύουν σε «κομβικό εταίρο», ενισχύοντάς τον παντιοτρόπως, ένα καθεστώς που μόνο δημοκρατικό και ελεύθερο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί. Αν και δεν είναι η πρώτη φορά, είναι άλλη μια απόδειξη ότι στο βωμό των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων, υπάρχουν πάντα δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Τέλος, στην περίπτωση της Υεμένης εκφράζεται με εξαιρετικά γλαφυρό τρόπο, όπως άλλωστε και στο Αφγανιστάν, η ρήση «έσπειραν ανέμους, θερίζουν θύελλες». Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός ενίσχυσε, καλλιέργησε και αξιοποίησε τα μέγιστα την ανάδειξη ενός ρεύματος ισλαμιστικού εξτρεμισμού ως όπλο για την κατατρόπωση κινημάτων προοδευτικού προσανατολισμού σε μουσουλμανικές και αραβικές χώρες, ως μέσο ενίσχυσης των αυταρχικών «συμμαχικών» του καθεστώτων στην ίδια περιοχή και ως διασφάλιση του ελέγχου του επί πολυτιμών ενεργειακών πηγών και γεωστратηγικών περιοχών. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτό το «τέρας», εδώ και χρόνια, λειτουργεί ανεξέλεγκτα. ●

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΔΙΧΩΣ

Τ Ε Λ Ο Σ

της Άννας Μπαλλή

Ο λατα δεινά έχει υποστεί έως σήμερα η Αϊτή, και ήρθε ο σεισμός των 7,3 ρίχτερ στις 12 Ιανουαρίου να συμπληρώσει το σκληρό ισοπεδώνοντας το μεγαλύτερο μέρος της πρωτεύουσας και άλλων πόλεων.

«Τα πάντα άρχισαν να κουνιούνται, ο κόσμος ούρλιαζε, σπίτια κατέρρεαν... επικρατούσε το απόλυτο χάος», δήλωσε ο δημοσιογράφος του πρακτορείου Ρόιτερς Τζόζεφ Γκίλνερ Ντέλβα.

Στο κέντρο του Πορτ-ο-Πρενς, αλλιά και σε άλλες πόλεις της πάμφτωχης Αϊτής, εκατοντάδες κτίρια κατέρρευσαν. Το προεδρικό μέγαρο, η βουλή, αρκετά υπουργεία, το αρχηγείο της αποστολής του ΟΗΕ υπέστησαν μεγάλες ζημιές, χιλιάδες άνθρωποι εγκλωβίστηκαν κάτω από τα συντρίμια και χιλιάδες ακόμη άνθρωποι βρέθηκαν στο δρόμο.

Οι περιγραφές των γιατρών απ' όλην τον κόσμο που έσπευσαν να προσφέρουν τη βοήθειά τους έδειξαν όλη την τραγωδία:

«Δεν υπάρχει συνοικία που να μην έχει υποστεί ζημιές. Οι άνθρωποι ψάχνουν τροφή, αναζητούν βοήθεια. Πολλοί από αυτούς φορούν μάσκες εξαιτίας των πτωμάτων που βρίσκονται σε αποσύνθεση. Δεν υπάρχουν σκηνές, δεν υπάρχουν πλαστικές σακούλες, χώροι για να μαγειρέψει κανείς, ούτε τουαλέτες».

«Επισκέφτηκα πέντε κέντρα υγείας, μεταξύ των οποίων και ένα πολύ μεγάλο νοσοκομείο και τα περισσότερα από αυτά δε λειτουργούσαν. Πολλά από αυτά έχουν καταστραφεί, ενώ υπάρχουν και πολλοί νεκροί. Κάποιες περιοχές της πόλης δεν έχουν ηλεκτρικό ρεύμα και οι άνθρωποι έχουν συγκεντρωθεί στους δρόμους ανάβοντας φωτιές στο δρόμο και προσπαθώντας να παρηγορηθούν ο ένας τον άλλον. Υπήρχε μεγάλη αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων που βρίσκονταν στους δρόμους».

«Βλέπουμε τραυματίες με ανοιχτά κατάγματα και τραυματισμούς στο κεφάλι. Το πρόβλημα είναι ότι δεν μπο-

ρούμε σε αυτή τη φάση να τους παραπέμψουμε σε κάποια δομή υγείας για να χειρουργηθούν».

«Υπάρχουν τουλάχιστον 100-250 χιλιάδες τραυματίες, οι οποίοι κατά πάσα πιθανότητα δε θα εξεταστούν ποτέ από γιατρό».

Οι αδιάκοπες προσπάθειες, πέρα από κάθε λογική και απηφώντας τα ανυπέρβλητα εμπόδια, των διεθνών σωστικών συνεργειών και των απλών ανθρώπων, να αναζητούν -και να σώζουν- ανθρώπους καταπλακωμένους από ερείπια, δύο εβδομάδες μετά το σεισμό έκανε δυνατό να σωθούν πάνω από 130 άνθρωποι.

Όμως, ο αριθμός των νεκρών από το σεισμό έχει ξεπεράσει τους 200.000, και κανείς δε γνωρίζει πόσες χιλιάδες ακόμη άνθρωποι βρίσκονται κάτω από τα ερείπια μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Οι άστεγοι υπολογίζονταν περίπου στα 2 εκατομμύρια και τα Ηνωμένα Έθνη δήλωσαν ότι τουλάχιστον 3 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν

επηρεαστεί από τον καταστροφικό σεισμό που χτύπησε τη χώρα.

Πραγματικά μια καταστροφή μεγάλων διαστάσεων. Δεν ήταν, όμως, μόνο ο σεισμός υπεύθυνος για την έκταση της καταστροφής. Αυτή οφείλεται κυρίως στην αποικιοκρατία, την άναρχη καπιταλιστική ανάπτυξη, τις χρόνιες αντιλαϊκές πολιτικές των κυβερνήσεων της πλουτοκρατίας και των επεμβάσεων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Η «διεθνής κοινότητα», οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που σήμερα σπεύδουν να στείλουν «ανθρωπιστική βοήθεια» στην Αϊτή, είναι οι κυρίως υπεύθυνοι για την έκταση των δεινών αυτού του λαού.

«Ανθρωπιστές» εν δράσει

Οι γιατροί προειδοποιούν ότι ο επόμενος κίνδυνος που αντιμετωπίζει η Αϊτή είναι η διάδοση ασθενειών του αναπνευστικού, διάρροιας και γαστρεντερίτιδας, τη στιγμή που το «αποστειρωμένο νοσοκομειακό περιβάλλον» αποτελεί πολυτέλεια. Ο μόνος τρόπος να περιοριστεί ο κίνδυνος των επιδημιών είναι η άμεση αποστολή βοήθειας στην πληγείσα χώρα.

Όμως, από τις πρώτες μέρες και ενώ χώρες όπως η Κούβα, η Βενεζουέλα

και η Βολιβία έστειλαν αμέσως γιατρούς και ιατροφαρμακευτικό υλικό, οι ΗΠΑ, παρότι ο πρόεδρός τους βραβεύτηκε με το Νόμπελ ειρήνης, έσπευσαν να στείλουν στην ήδη πληγείσα χώρα τη μόνη «βοήθεια» που φαίνεται να γνωρίζουν: χιλιάδες Αμερικανούς πεζοναύτες. Αρχικά κατέλαβαν το αεροδρόμιο και τα λιμάνια, δηλαδή τις πύλες πρόσβασης στους σεισμοπαθείς, δημιουργώντας πολλά προβλήματα στην έλευση γιατρών και ιατροφαρμακευτικού υλικού που έστειλαν άλλα κράτη και μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Οι «Γιατροί Χωρίς Σύνορα» διαμαρτυρήθηκαν επανειλημμένα, καθώς αεροσκάφη που μετέφεραν 26 εθελοντές της οργάνωσης και 12 τόνους ιατροφαρμακευτικού υλικού δεν κατάφεραν να προσγειωθούν στο Πορτ-ο-Πρενς.

Η κατοχή λιμανιών και αεροδρομίων εξόργισε ακόμη και συμμάχους χώρες των ΗΠΑ όπως ο Καναδάς, που ανακοίνωσε ότι χρησιμοποιεί το αεροδρόμιο του Ζασμέλ, για να μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια.

Λίγες μέρες αργότερα, 12 στρατιωτικά ελικόπτερα που μετέφεραν στρατιώτες προσγειώθηκαν στον περίβολο του προεδρικού μεγάρου και σε σύντομο διάστημα πάνω από 11.000 πεζοναύτες αναπτύχθηκαν στην πρωτεύουσα της χώρας!

Ο πρόεδρος της Βολιβίας Έβο Μοράλες ζήτησε από το Γ.Γ. του ΟΗΕ την άμεση σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης του οργανισμού προκειμένου να καταδικάσει τη στρατιωτική κατοχή των ΗΠΑ, και ο αντιπρόεδρος της Βολιβίας Άλβαρο Γκαρσία Λινέρα μετά την επιστροφή του από την Αϊτή, όπου συνόδευσε το στρατιωτικό αεροσκάφος της χώρας του με την ανθρωπιστική βοήθεια, τόνισε ότι οι ενέργειες των ΗΠΑ και η στρατιωτική εισβολή αποτελούν μέρος του σχεδίου επίθεσης στη Λατινική Αμερική, τονίζοντας ότι δημιουργούν μια τεράστια στρατιωτική βάση που έρχεται να προστεθεί σε αυτές που έχουν εγκαταστήσει στην Κολομβία και ετοιμάζονται να εγκαταστήσουν στον Παναμά. «Πρόκειται για εισβολή», δήλωσε κατηγορηματικά ο πρόεδρος της Βενεζουέλας και έχει απόλυτα δίκιο. Απόδειξη είναι ότι οι κύριοι παράγοντες των ΗΠΑ στην «ανθρωπιστική επιχείρηση» είναι το υπουργείο Άμυνας και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

Η συνοδική «ανθρωπιστική» επιχείρηση των ΗΠΑ δεν καθοδηγείται από πολιτικούς κυβερνητικούς οργανισμούς, αλλά από το Πεντάγωνο. Δεσπόζουσα θέση στη λήψη αποφάσεων έχει η αμερικανική Διοίκηση του Νότου (SOUTHCOM), με έδρα στο Μαϊάμι και με στρατιωτικές εγκαταστάσεις σε ολόκληρη τη Λατινική Αμερική, της οποίας η σιωπηλή αποστολή είναι να διασφαλίσει τη διατήρηση των εθνικών καθεστώτων υποτέλειας, προσηλωμένων στην πολιτική της Ουάσιγκτον. Χαρακτηριστικές ήταν και οι δηλώσεις του υπουργού Άμυνας των ΗΠΑ όταν ρωτήθηκε για τους κανόνες εμπλοκής των Αμερικανών στρατιωτών στην Αϊτή. Είναι οι ίδιοι που ισχύουν οπουδήποτε έχουν αναπτυχθεί αμερικανικά στρατεύματα, είπε. Ίδιοι δηλαδή με αυτούς που ισχύουν στο Ιράκ, το Αφγανιστάν κ.α.

Ο ΟΗΕ σίγησε στις καταγγελίες για την αμερικανική εισβολή και απο- >>

φάσισε να αυξήσει τη δύναμη των κυανοκράνων στη χώρα κατά 3.500 άνδρες, ενώ η ΕΕ προθυμοποιήθηκε να στείλει, ως συνήθως, αστυνομική δύναμη.

Γαλλία και Καναδάς, χώρες που μαζί με τις ΗΠΑ είναι υπεύθυνες για την έκταση των δεινών που έχουν υποστεί οι Αϊτινοί, έσπευσαν και αυτές να αναλάβουν κάποιο ρόλο σε αυτό που ονομάζουν ανοικοδόμηση της χώρας, φυσικά με το αζημίωτο. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έσπευσε να υποθηκεύσει ακόμα περισσότερο το μέλλον της ρημαγμένης Αϊτής εγκρίνοντας, με τη μορφή δανείου, το ποσό των 102 εκατομμυρίων δολαρίων προκειμένου «να βοηθήσει την κυβέρνηση της Αϊτής να αρχίσει την ανοικοδόμηση της χώρας». Επίσης, σύμφωνα με το Διοικητικό Συμβούλιο του ΔΝΤ, μαζί με ένα ποσό από προϋπάρχον πρόγραμμα δανειοδότησης, πρόκειται να διαθέσει συνολικά 114 εκατ. δολάρια στην κυβέρνηση της Αϊτής έως το τέλος αυτής της βδομάδας και ως κίνηση «καλής θέλησης» ανακοίνωσε ότι η αποπληρωμή του δανείου θα αρχίσει σε πεντέμισι χρόνια... Προφανώς ανατοκισμένο. Και όλα αυτά ενόσω η Βενεζουέλα διέγραψε το χρέος και οι φωνές ολόένα και δυναμώνουν για τη διαγραφή του συνολικού εξωτερικού χρέους της χώρας, καθώς είναι ένας από τους κύριους παράγοντες που είχαν οδηγήσει την Αϊτή στην απόλυτη εξάρτηση και εξαθλίωση.

Στο μεταξύ, ΗΠΑ, Καναδάς, Γαλλία, Γερμανία, Ολλανδία και άλλες «φιλεύσπλαχνες» χώρες προθυμοποιήθηκαν να πάρουν ορφανά παιδιά της Αϊτής και να τα δώσουν για υιοθεσία. Η όλη επιχείρηση, που γίνεται χωρίς ιδιαίτερες

διαδικασίες, προκάλεσε τις διαμαρτυρίες πολλών που εξέφρασαν φόβους ότι πολλά παιδιά θα πέσουν θύματα λαθρεμπόρων. Να θυμίσουμε εδώ ότι το 2007 έξι μέλη μιας γαλλικής οργάνωσης αρωγής είχαν καταδικαστεί επειδή προσπάθησαν να μεταφέρουν 103 παιδιά από το Τσαντ στη Γαλλία, υποστηρίζοντας ότι ήταν προσφυγόπουλα του πολέμου στο Νταρφούρ. Και οι φόβοι αυτοί δεν άργησαν να επαληθευτούν με τη σύλληψη δέκα Αμερικανών υπηκόων οι οποίοι αποπειράθηκαν να μεταφέρουν εκτός της χώρας 33 παιδιά που δεν έχουν χάσει τις οικογένειές τους.

Η ομάδα των Αμερικανών, πέντε άνδρες και πέντε γυναίκες, μέλη της εκκλησίας των βαπτιστών με έδρα το Αϊντάχο, συνελήφθησαν μαζί με δύο Αϊτινούς ενώ επιχειρούσαν να περάσουν με τα παιδιά ηλικίας δύο έως 12 ετών στη γειτονική Δομινικανή Δημοκρατία. Της ομάδας των συλληφθέντων ηγείτο μια γυναίκα, η Σίλσμπι Λόρα Λαβόν, η οποία υποστήριξε ότι αγόρασε πρόσφατα μια έκταση σε παράκτια πόλη της Δομινικανής Δημοκρατίας, όπου σχεδίαζε να χτίσει ορφανοτροφείο για τα παιδιά, τα οποία έχουν χάσει τους γονείς τους στο σεισμό. Ωστόσο, αϊτινή μη κυβερνητική οργάνωση που φροντίζει τα 33 παιδιά μετά τη σύλληψη των Αμερικανών ανακοίνωσε ότι τα περισσότερα από αυτά «έχουν ακόμα τις οικογένειές τους».

«Αυτή είναι απαγωγή, όχι υιοθεσία», δήλωσε ο υπουργός Κοινωνικών Υποθέσεων της Αϊτής, αναφέροντας επίσης ότι στην υπόθεση εμπλέκονται και δύο πάστορες, ένας στην Αϊτή και ένας στην Ατλά-

ντα των ΗΠΑ, όπως μετέδωσε το δίκτυο Sky News. Το Αϊτινό Ινστιτούτο Κοινωνικής Ευημερίας (IBES), αρμόδιο για τις υιοθεσίες παιδιών στην Αϊτή, κατήγγειλε ότι διεξάγεται λαθρεμπόριο παιδιών στη χώρα μετά το σεισμό της 12ης Ιανουαρίου. «Όλα είναι αποδιοργανωμένα μετά τη 12η Ιανουαρίου και μερικά άτομα επωφελούνται για να επιδοθούν σ' ένα πραγματικό λαθρεμπόριο παιδιών», δήλωσε η διευθύντρια του IBES. Η υπεύθυνη δήλωσε εξάλλου ότι οι αϊτινές αρχές ενημερώθηκαν από οργανώσεις όπως οι Unicef και Save the Children ότι στη νότια Αϊτή γίνεται «στρατολόγηση» παιδιών. «Ένας άνδρας μόνος του φέρεται ότι συγκέντρωσε 140 παιδιά. Θα εξετάσουμε αυτή την περίπτωση», διαβεβαίωσε.

Ο φονικός σεισμός που έπληξε την Αϊτή έδωσε για μια ακόμη φορά την ευκαιρία στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις να θέσουν υπό πλήρη έλεγχο τη χώρα των εξεγερμένων σκλάβων που πριν από 205 χρόνια επαναστάτησαν κατά της Γαλλίας του Ναπολέοντα και κατάφεραν να γίνουν το πρώτο απειλευθωμένο από τη δουλεία και την αποικιοκρατία κράτος και η πρώτη μαύρη Δημοκρατία στον κόσμο. Η εισβολή των ΗΠΑ στην Αϊτή, που έρχεται να προστεθεί στο πραξικόπημα στην Ονδούρα, στην παρουσία του Τέαρτου Στόλτου στην Καραϊβική και στις νέες αμερικανικές βάσεις που πολλαπλασιάζονται στην περιοχή (Κολομβία, Περού κλπ.) στόχο έχει την προώθηση ακόμη περισσότερο της απειλητικής τους πολιτικής σε όσες χώρες της Λατινικής Αμερικής τοιμούν να τις αμφισβητήσουν. ●

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΑΪΤΗΣ «ΚΑΘΕ ΕΥΡΩ ΜΙΑ ΑΝΑΣΑ»

Αμέσως μόλις έγινε γνωστός ο καταστροφικός σεισμός που χτύπησε την Αϊτή στις αρχές Γενάρη, η ΕΕΔΔΑ προσπάθησε να έρθει σε επαφή, παρά τις τεράστιες δυσκολίες, με την οργάνωση Αϊτινών γυναικών με την οποία συνεργάζεται εδώ και καιρό. Έτσι, γεννήθηκε η ιδέα της κοινής καμπάνιας των οργανώσεων ΕΕΔΔΑ, ΕΕΔΥΕ και ΟΓΕ, σε συντονισμό με το Περιφερειακό Γραφείο της Παγκόσμιας Δημοκρατικής Ομοσπονδίας Γυναικών (ΠΔΟΓ) στην Κούβα και την Ομοσπονδία Γυναικών Κούβας (FMC). Για την έκφραση της έμπρακτης αλληλεγγύης μας, σαν πρώτο βήμα συγκεντρώνουμε χρήματα στο λογαριασμό 116/296074-55 στην Εθνική Τράπεζα, ή στα γραφεία των τριών οργανώσεων. Το πρόβλημα της Αϊτής δεν είναι μόνο πρόβλημα φυσικής καταστροφής. Πρώτα και κύρια είναι πρόβλημα υπανάπτυξης, αποτέλεσμα αιώνων ιμπεριαλιστικής κατοχής και εκμετάλλευσης.

Με χαρά λάβαμε την ανακοίνωση της ΕΛΜΕ Κεφαλονιάς-Ιθάκης, που ανάμεσα στα άλλα αναφέρει ότι «ο λαός της Αϊτής βιώνει πρωτοφανή τραγωδία, αφού στην υπανάπτυξη που δημιούργησαν η αποικιοκρατία και ο ιμπεριαλισμός έρχονται να προστεθούν οι συνέπειες του σεισμού. Η κατάσταση συνιστά όνειδος για την «πολιτισμένη» ανθρωπότητα. (...) Σε αυτό το έδαφος ΗΠΑ και ΕΕ διαγκωνίζονται για επενδύσεις, μετατρέποντας την Αϊτή σε κατεχόμενη χώρα. Οι περίπου 16.000 αμερικανοί στρατιώτες δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στη διανομή ιατροφαρμακευτικού υλικού, τροφίμων κλπ. Η ΕΕ έχει στείλει αστυνομικές δυνάμεις. Μαζί με μια σειρά «φιланθρωπικών» ΜΚΟ χρησιμοποιούν σαν πρόσχημα την «ανθρωπιστική βοήθεια» για να επιβάλουν νέα δεινά. Υπό τη σκέπη τους «ανθεί» ακόμη και το εμπόριο παιδιών...» Τελειώνοντας, η ανακοίνωση της ΕΛΜΕ καλεί το λαό του νομού σε εκδήλωση ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης που θα γίνει το Σάββατο, 20 Μάρτη, με ομιλήτρια μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΔΑ. Ανάλογη εκδήλωση προετοιμάζεται στα μέσα Μάρτη και από τις τρεις οργανώσεις ΕΕΔΔΑ, ΕΕΔΥΕ και ΟΓΕ και στην Αθήνα.

ΜΠΡΙΓΑΔΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΔΑ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ

Δεύτερο μέρος

της Άννικε Ιωαννίδου

Το ανθρακωρυχείο του τρόμου

Το Φλεβάρη του 2006 έγινε μια έκρηξη στο ανθρακωρυχείο του Πάστα ντε Κόντσος με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 65 ανθρακωρύχοι, από τους οποίους έβγαλαν δύο. Οι άλλοι μέχρι σήμερα βρίσκονται ακόμα στα έγκατα της γης. Οι επίσημες προσπάθειες «διάσωσης» από την κυβέρνηση σταμάτησαν σύντομα με τη δικαιολογία ότι ήταν επικίνδυνο. Οι χήρες, γονείς και συγγενείς των θυμάτων θέλουν, όμως, να βγάλουν τα αγαπημένα τους πρόσωπα όχι μόνο για λόγους συναισθηματικούς, αλλά πλέον και για λόγους πολιτικούς. Η κυβέρνηση κάνει προσπάθειες να τους εξαγοράσει με μια αποζημίωση. Καθώς φαίνεται, λέγονται πολλά ψέμματα

γύρω από αυτό το «ατύχημα»-εργοδοτικό έγκλημα. Οργανώθηκαν οι συγγενείς και από το Νοέμβρη του 2008 άρχισε το έργο της «διάσωσης» με εθελοντές. Πρωτοποριακό ρόλο παίζουν οι κομμουνιστές. Τον Αύγουστο η κυβέρνηση έστειλε μια αστυνομική δύναμη για να απομακρύνουν τους εθελοντές με τη βία. Θέλουν να ξαναλειτουργήσει το ανθρακωρυχείο, μια μεγάλη εταιρία έχει συμφέροντα κλη. Η διαμάχη αυτή έχει πάρει πολιτικές διαστάσεις με το σύνθημα των εργατών να έχει επεκταθεί στην απαίτηση να πάρουν οι ίδιοι οι εργάτες το ανθρακωρυχείο στα χέρια τους.

Στις 5 Ιουλίου, τελευταία μέρα της διαμονής μας εκεί, πραγματοποιήθηκε μια ημερίδα αλληλεγγύης με την «Αντίσταση στο Πάστα ντε Κόντσος και για την

ανεξάρτητη και αυτόνομη διάσωση των δικών μας», κάτω από το σύνθημα «Ένα πέσο για το Πάστα ντε Κόντσο». Και εδώ υπήρξε μια παρέμβαση-χαιρετισμός από την ΕΕΔΔΑ, που άλλωστε είχε ένα μεγάλο πανό σε δύο γλώσσες, ελληνικά και ισπανικά. Εκεί δώσαμε δύο συνεντεύξεις τύπου, μία στην εθνική εφημερίδα «Χορνάδα» και μία στο τοπικό τηλεοπτικό κανάλι. Η παρουσία της ΕΕΔΔΑ με δώδεκα μπριγαδιστές έκανε εντύπωση, ενώ της έδωσε τη δυνατότητα να ενημερωθεί καλύτερα και με την επιστροφή στην Ελλάδα να αποφασίσει τη συμμετοχή της στην οικονομική καμπάνια για τη διάσωση, με κουπόνια των 5 ευρώ.

Οι πέντε μέρες εκεί, στην κατασκήνωση, πέρασαν με συζητήσεις, με γνωριμιά με χήρες και συγγενείς, με δουλειά για την προετοιμασία της ημερίδας και, βεβαίως, με μια ξενάγηση στο χώρο του ανθρακωρυχείου, όπου μας δόθηκαν αρκετές λεπτομέρειες για να καταλάβουμε το ρόλο της εργοδοσίας σε αγαστή συνεργασία με την κυβέρνηση, που φυσικά δεν ήταν καθόλου έκπληξη και σίγουρα όχι μόνο μεξικανικό φαινόμενο...

Προς Νότο και Δυσμάς

Στις 6 Ιουλίου το πρωί αφήσαμε το μαρτυρικό αυτό μέρος με το επιπλέον πολύ σκληρό κλίμα του (ζέστη το καλοκαίρι με θερμοκρασίες τον Αύγουστο μέχρι 48 βαθμούς Κελσίου και πολύ κρύο το χειμώνα με κάτω από το μηδέν ακόμα και την ημέρα) και τραβήξαμε εκατοντάδες χιλιόμετρα προς Νότο. Σιγά σιγά, όπως προχωρούσαμε, βλέπαμε τη βλάστηση να αλλάζει και νιώθαμε τη θερμοκρασία να κατεβαίνει. Το Μεξικό δεν διαθέτει απλώς πολλά μικροκλίματα, αλλά κλίματα! Της ερήμου και ημιερήμου, το τροπικό, το εύκρατο και το ψυχρό. Χωρίς υπερβολή μπορούμε να πούμε με τα πολλά

χιλιόμετρα που κάναμε, ότι σε μία μέρα έτυχε να αλλάξουμε κλίματα!

Εκείνο το βράδυ διανυκτερεύσαμε στην πόλη Αγουασκαλιέντες. Μετά από μια θερμή υποδοχή, που έκλεισε με τεκίλα, συζητήσαμε και φιλοξενηθήκαμε σε σπίτια. Το άλλο πρωί, μεξικανικό πρωινό στα γραφεία του Κόμματος των Κομμουνιστών, άλλη μία συνέντευξη τύπου στη «Χορνάδα» (σε κάθε πολιτεία η εφημερίδα αυτή βγαίνει χωριστά) και... δρόμο προς Δυσμάς, στην κατεύθυνση του Ειρηνικού, δηλαδή. Ο προορισμός μας ήταν η πόλη Τεπίκ, πρωτεύουσα της πολιτείας Ναγιαρίτ. Την άλλη μέρα δώσαμε και εκεί μια συνέντευξη τύπου, όπου παραβρέθηκαν τέσσερις τοπικές εφημερίδες και το τοπικό ραδιόφωνο. Και εδώ μεγάλο το ενδιαφέρον για την ελληνική μπριγάδα και εκτίμηση για το έργο αλληλεγγύης της ΕΕΔΔΑ. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε το παλιό εργοστάσιο-υφαντουργείο Μπέγια Βίστα, που δεν λειτουργεί πια. Μας ξενάγησαν εκεί, καθώς και στο μικρό μουσείο των εργατικών αγώνων, που βρίσκεται –με προσωπική πρωτοβουλία ενός εργάτη της παλιάς γενιάς– στο χώρο του εργοστασίου. Έπειτα κατεβήκαμε στον Ειρηνικό μέσα από ένα τοπίο απίθανο όμορφο με πυκνή τροπική βλάστηση.

Την άλλη μέρα –ήδη φτάσαμε στις 9 Ιουλίου– υπήρξε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνάντηση στη βιβλιοθήκη Μαρξ-Ενγκελς, που με ζήλο και πολλή προσπάθεια έχει δημιουργήσει η οργάνωση των κομμουνιστών της πολιτείας Ναγιαρίτ. Στη συνάντηση παραβρέθηκαν πέρα από την Κομμουνιστική Νεολαία, εκπρόσωποι εργατών, αγροτών και φοιτητών, καθώς και ο εθνικός ΓΓ του Κόμματος των Κομμουνιστών. Την ίδια μέρα επιστρέψαμε στην πρωτεύουσα όλης της χώρας, την Πόλη του Μεξικού.

Στη χώρα των Ζαπατίστας

■ ανά σε νοτιοανατολική κατεύ-
■ θυνση την άλλη μέρα με τελικό
■ στόχο την πολιτεία Τσιάπας, αλλά διανυκτερεύσαμε στη χαριτωμένη, εντελώς «ισπανική» πόλη της Κόρδομπα, στην πολιτεία Βερακρούς), όπου στις 11 το βράδυ (!) δόθηκε μια μικρή συνέντευξη τύπου σε τοπικό δημοσιογράφο. Συνεχίσαμε την άλλη μέρα με τελικό στόχο τη γραφικότητα (και αρκετά τουριστική) κωμόπολη Σαν Κριστόμπαλ στην πολιτεία Τσιάπας. Από εκεί κατεβήκαμε στις 12 του μηνός >>

στην από τους Ζαπατίστας το 1994 απελευθερωμένη και τώρα ακόμα αυτοδιοικούμενη ζώνη. Είδαμε την κοινότητα Οβεντίκ και πώς ο ιθαγενής πληθυσμός προσπαθεί να επιβιώσει κάτω από τις συνεχείς απειλές και επιθέσεις του κυβερνητικού στρατού. Ολόκληρο το Μεξικό στρατιωτικοποιείται όλο και περισσότερο με την πρόφαση της καταπολέμησης του εμπορίου ναρκωτικών, αλλά όπως μας είπαν, δεν υπάρχει πολιτεία πιο ασφυκτικά στρατιωτικοποιημένη από την Τσιάπας και εδώ η αιτία δεν είναι το εμπόριο ναρκωτικών, αλλά οι Ζαπατίστας. Πράγματι το φαινόμενο ήταν εξώφθαλμο. Δεν είδαμε πουθενά τόσους στρατιωτικούς ελέγχους όσο στην πολιτεία αυτή.

Συναντηθήκαμε με εκπροσώπους της λεγόμενης «καλής διακυβέρνησης», όνομα που χρησιμοποιείται σε αντιπαράθεση με την «κακή διακυβέρνηση» του επίσημου κράτους, μια συνάντηση αρκετά κατατοπιστική, που έδειχνε πόσο δύσκολη μάλλον είναι η επιβίωση αυτής της προσπάθειας με το επίσημο κράτος να σφίγγει όλο και περισσότερο την περιοχή σαν μέγγενη. Αυτή τη στιγμή δεν είναι σαφές ο ρόλος του Στρατού των Ζαπατίστας με το γνωστό κομαντάντε Μάρκο. Το μέλλον θα δείξει.

Την άλλη μέρα συνεχίσαμε την πορεία μας προς Βορρά στην ίδια πολιτεία περνώντας από τους πανέμορφους καταρράκτες Άγουας Ασούλτες, Γαλανά Νερά, και το Παλένκε, όπου υπάρχουν εντυπωσιακά ερείπια από τον πολιτισμό των Μάγια. Μετά από μια διανυκτέρευση έξω από τη Βιγιαερμόσα, γυρίσαμε ξανά στην Πόλη του Μεξικού.

Μορφές αγώνα

Η άλλη μέρα πέρασε με επισκέψεις σε κοινότητες αυτοδημιούργητες στο φτωχό ανατολικό

τμήμα της πρωτεύουσας, όπου μια οργάνωση ανεξάρτητη (η UNOPH) καταλαμβάνει γη, χτίζει σπίτια και σχολεία για τον πιο και με τον πιο φτωχό πληθυσμό προσπαθώντας να αποσπάσει κονδύλια από την κυβέρνηση, αλλά και με τη βοήθεια εθελοντών, έμπρακτη και οικονομική.

Την άλλη μέρα, στην πρωτεύουσα, είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνάντηση με την οργάνωση Κολλμένα, Κυψέλη, αποτελούμενη από φοιτητές και μιλήσαμε με νέους που είχαν πολύ καλή ιδεολογική γνώση σχετικά με την κατάσταση στη χώρα, προσγειωμένη και διαλεκτική. Το τονίζω, διότι συναντήσαμε και κάποιες ουτοπικές απόψεις στην πορεία μας από κινήματα και κοινωνικές οργανώσεις.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας είχαμε μια αρκετά φορτισμένη συνάντηση με το Σύνδεσμο Γονέων και Συγγενών των θυμάτων του Σουκούμπιος Εκουαδόρ, δηλαδή γονείς και συγγενείς των τεσσάρων Μεξικανών φοιτητών, που δολοφονήθηκαν στη βομβαρδιστική επίθεση Κολλομβιανών στρατιωτικών δυνάμεων σε στρατόπεδο των FARC-EP (Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις Κολλομβίας-Στρατός του Λαού) στο Σουκούμπιος στο Εκουαδόρ την 1η Μάρτη του 2008, όπου σκοτώθηκε και ο Ραούλ Ρέγες, ηγετική μορφή των FARC. Ενημερωθήκαμε λεπτομερώς, καθώς και για το κυνηγητό στη Λούσια Μορέτ, που επέζησε και έχει πει δημοσίως την αλήθεια γύρω από το συμβάν. Η κυβέρνηση του Εκουαδόρ ζητάει από το Μεξικό την έκδοσή της. Η οργάνωση παλεύει με όλα τα μέσα για την υπεράσπισή της. Επειδή 4 χώρες εμπλέκονται στην υπόθεση, έχει διεθνή χαρακτήρα και γι' αυτό απευθύνονται σε διεθνείς οργανώσεις, όπως τον ΟΗΕ και την Οργάνωση των Αμερικανικών Κρατών χωρίς, ωστόσο, ανταπόκριση.

Ανάμεσα σ' αυτές τις δύο συναντήσεις βρήκαμε το χρόνο να επισκεφθούμε το Μουσείο Φρίντα Κάλο, σπου-

δαία και μαρτυρική κομμουνίστρια ζωγράφος του Μεξικού.

Προς το τέλος

Τα πολλά χιλιόμετρα τελείωσαν, αλλά για τις τελευταίες μέρες έμειναν κι άλλα ενδιαφέροντα. Στις 17 Ιουλίου κατεβήκαμε στην πολιτεία Μορέλος, τόπο καταγωγής του Εμιλιάνο Ζαπάτα, της πιο εξέχουσας μορφής της Επανάστασης του 1910, μια πολιτεία όχι μακριά από την Πόλη του Μεξικού, με μεγάλη και αγωνιστική ιστορία. Στην πρωτεύουσα Κουερναβάκα βρίσκεται το εργαστήρι του Σικέιρος, που μαζί με τον Ριβέρα και τον Ορόσκο ανήκει στους μεγαλύτερους τοιογράφους του Μεξικού, το Μουσείο Ερνάν Κορτές (ο Ισπανός κατακτητής του Μεξικού), στεγασμένο σε παλιό κάστρο, καθώς και πολλά άλλα ιστορικά, όπως ο Δρόμος των Ζαπατίστας. Εκεί είχαμε συναντήσεις με την Επιτροπή της Πολιτείας Μορέλος του Κόμματος των Κομμουνιστών, με στελέχη και ακτιβιστές, καθώς και μια μαχητική συνάντηση με καθοδηγητές του Κινήματος των Εκπαιδευτικών Βάσης, που μας μίλησαν με μαχητικότητα και αποφασιστικότητα για τις εμπειρίες τους, για παράδειγμα για τους αγώνες τους στην Οαχάκα όπου πριν από τρία χρόνια έγιναν μαχητικοί αγώνες των εκπαιδευτικών και αιματηρή καταστολή των κινητοποιήσεών τους, αλλά για και την προοπτική των αγώνων τους.

Η τελευταία μέρα, 19 Ιουλίου, ήταν μέρα ομαδικής και αμοιβαίας αξιολόγησης της μπριγάντας, αλλά και επιστροφής στην Πόλη του Μεξικού με μια επίσκεψη στο θαυμάσιο και πασίγνωστο Μουσείο της Ανθρωπολογίας, που αξίζει μια βδομάδα να το γυρίσεις και όχι μερικές ώρες, αλλά...έπρεπε να πάμε στο αεροδρόμιο, όπου στις 11.30 το βράδυ πήραμε το αεροπλάνο της επιστροφής. ●

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΕΔΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ

Στις 8 Δεκέμβρη, στο γνωστό σε όλους μας πια Στέκι Εργαζομένων και Νεολαίας της Πλατείας Κολιάτσου πραγματοποιήθηκε μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση, παρά τη μικρή προσέλευση, για το Μεξικό. Ευκαιρία για την εκδήλωση αυτή έδωσε η μπριγιάδα που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Ιούνιο/Ιούλιο διάρκειας σχεδόν ενός μήνα.

Αντιπροσωπεία της μπριγιάδας διηγήθηκε τις εντυπώσεις που αποκόμισε τόσο για τη χώρα όσο και για το λαό της οι οποίες, όπως τόνισαν επανειλημμένα, θα τους μείνουν για πάντα αξέχαστες. Μέσα σε ένα σχεδόν μήνα, διάνυσαν 17.500 χιλιόμετρα, ταξιδεύοντας

από το ένα άκρο ως το άλλο της απέραντης αυτής χώρας με την πλούσια ιστορία σε λαϊκούς αγώνες ενάντια στην εσωτερική καταπίεση και τις ξένες επεμβάσεις, με τις τεράστιες εναλλαγές κλίματος και γης και το ασύλληπτο χάσμα πλούτου και φτώχειας, χάσμα που πολύ δύσκολα γίνεται αντιληπτό στη συνείδηση του οποιουδήποτε Ευρωπαίου πολίτη.

Οι μπριγαδιστές διηγήθηκαν, επίσης, τη συγκινητική συνάντηση που είχαν με τους συγγενείς των θυμάτων σε ορυχείο του Πάστα δε Κόντσος, όπου θάφτηκαν ζωντανοί 65 ανθρακωρύχοι που οι σοροί τους δεν ανασύρθηκαν ποτέ, μόνο και μόνο γιατί η σωτηρία τους ήταν δαπανηρή και για τον αγώνα που συνεχίζουν

με κάθε μέσο και τρόπο ώστε να τιμωρηθούν οι ένοχοι αυτής της τραγωδίας. Για τη διάσωση των σορών τους, αγωνίζονται ακόμα οι συγγενείς τους και οι προοδευτικές οργανώσεις του Μεξικού.

Η ΕΕΔΔΑ συμμετέχει στην προσπάθεια αυτή συγκεντρώνοντας χρήματα στα πλαίσια της καμπάνιας «Ένα πέσο για το Πάστα δε Κόντσος», διακινώντας κουπόνια των 5 ευρώ.

Αντιπροσωπεία της μπριγιάδας εμφανίστηκε και σε πρόγραμμα του τηλεοπτικού 902 TV, όπου παρουσίασαν τις εντυπώσεις τους αυτές για όσους δεν στάθηκαν τυχεροί να τις ζήσουν από κοντά αλλά και για όσους δεν κατάφεραν να παραβρεθούν στην εκδήλωση της ΕΕΔΔΑ στο Στέκι. ●

ΣΤΟ ΣΑΛΒΑΔΟΡ ΤΟΥ FMLN

Στα μέσα Νοέμβρη έγινε η πρώτη επίσκεψη της ΕΕΔΔΑ στο Σαλβαδόρ μετά την εκλογική νίκη του Μετώπου Φαραμπούντο Μαρτί για την Εθνική Απελευθέρωση (FMLN) και την ανάληψη της διακυβέρνησης τον Ιούνιο του 2009. Οι εντυπώσεις πολλές και διάφορες από την ενημέρωση και τις συναντήσεις που είχαμε.

Το ταξίδι μας συνέπεσε με τον κυκλώνα Ίδα, δηλαδή με τις τρομακτικές πλημμύρες και κατολισθήσεις που έπληξαν τη χώρα και είχαν σαν αποτέλεσμα σχεδόν 200 νεκρούς και ατέλειωτο αριθμό αστέγων. Το Μέτωπο αντέδρασε αμέσως, κινητοποιώντας με μεγάλη επιτυχία στελέχη, μέλη και επιρροές του, που με πούλημαν πήγαν τα Σαββατοκύριακα και βοήθησαν το κράτος και τους Δήμους στο καθάρισμα των δρόμων, των σπιτιών και των δημόσιων κτηρίων. Μόνο την Κυριακή που ήμασταν εκεί, στην περιοχή Ιθοπάνγκο, όπου είχε πλημμυρήσει η λίμνη και είχαν γίνει τεράστιες καταστροφές από τα νερά και τις κατολισθήσεις βράχων και χωμάτων, βοήθησαν περίπου 15.000 εθελοντές απ' όλη τη χώρα, που βέβαια έχει το μέγεθος της Πελοποννήσου. Η ομάδα εθελοντών Τσε Γκεβάρα, όπως ονομάζεται, έγραψε μια πραγματικά σημαντική σελίδα προσφοράς.

Η χώρα αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα. Ο κυκλώνας και οι καταρρα-

κτώδεις βροχές κατέστρεψαν το 40% της καλλιέργειας φασολιού και δύο σοδειές καλαμποκιού, αφού είχε προηγηθεί μακρόχρονη περίοδος ξηρασίας. Όλα αυτά σε συνδυασμό με την καταστροφή του παραγωγικού ιστού της χώρας από τις διάφορες κυβερνήσεις του δεξιού κόμματος ARENA, δημιούργησε μια πραγματικά απελπιστική προοπτική, που το FMLN καλείται να αντιμετωπίσει, και μάλλον γρήγορα. Το Σαλβαδόρ, καθαρά αγροτική χώρα, δεν έχει πια παραγωγή, εκτός από τις τεράστιες εκτάσεις που καλλιεργούν τα μεγάλα μονοπώλια για την παραγωγή βιοκαυσίμων.

Αυτό οδήγησε μεγάλο μέρος του οικονομικά ενεργού πληθυσμού στη μετανάστευση, κυρίως στις ΗΠΑ, αλλά και την Ισπανία, με αποτέλεσμα στο Σαλβαδόρ να μένουν οι ηλικιωμένοι και τα παιδιά, και το κύριο έσοδο να είναι τα εμβάσματα. Υπολογίζεται ότι κάθε μέρα μεταναστεύουν 700 άτομα. Η έλλειψη τροφίμων, επομένως, είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα, που αμφισβητείται πια η δυνατότητα να μπορέσει να θρέψει τον πληθυσμό της στο δεύτερο κύμα της οικονομικής κρίσης που περιμένουν.

Το κυβερνητικό, πια, Μέτωπο είναι, θεωρητικά τουλάχιστον, κυβέρνηση. Όπως λέει χαριτολογώντας ο κόσμος, στο Σαλβαδόρ υπάρχει πια «κυ-

βέρνηση των συμμάχων του Μετώπου». Οι προσπάθειες της ντόπιας ολιγαρχίας και του βορειοαμερικάνικου ιμπεριαλισμού συντονίζονται για να δημιουργήσουν όλο και μεγαλύτερες τριβές ανάμεσα στον πρόεδρο Μαουρίσιο Φούνες και το Μέτωπο πράγμα που προκαλεί αρνητική εικόνα για την κυβέρνηση.

Αντίθετα, οι προσπάθειες του Μετώπου στόχο έχουν να κρατήσουν σταθερή τη συνεργασία ανάμεσα στον πρόεδρο και εκείνους τους υπουργούς που δεν είναι μέλη του FMLN. Παράλληλα, καταβάλλει προσπάθειες να οργανώσει ακόμα καλύτερα τις δυνάμεις του, κύρια τις κομματικές του οργανώσεις, να προωθήσει την υγεία, παιδεία, κατοικία, νερό και ενέργεια για τα φτωχότερα στρώματα.

Ένα ακόμα τεράστιο πρόβλημα που έχει να αντιμετωπίσει το Μέτωπο είναι η βία που προκαλεί το οργανωμένο έγκλημα και επηρεάζει κυρίως τους νέους. Πρόκειται για τις γνωστές συμμορίες που βρίσκονται ανάμεσα στα καρτέλ ναρκωτικών της Κολομβίας και του Μεξικού, αφού ο δρόμος των ναρκωτικών, πρώτα και κύρια από τη Νότια Αμερική για τις ΗΠΑ περνάει μέσα από την Κεντρική Αμερική.

Είναι, επομένως, πολλά και δύσκολα τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η νέα κυβέρνηση, αν δε θέλει να είναι μια απλή παρένθεση στη ζωή της χώρας. ●

3^η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

Στις 4-6 Δεκέμβρη διοργανώθηκε από την ισπανική οργάνωση SODEPAZ στη Μαδρίτη η 3^η Εθνική Συνάντηση Συνεργασίας με την Κούβα, στην οποία συμμετείχαν πολλές ισπανικές οργανώσεις που δουλεύουν για την Κούβα. Η ΕΕΔΔΑ είχε προσκληθεί σαν ομιλητής, εκπροσωπώντας την Ομάδα του Νότου (Grupo Sur), που μια βδομάδα πριν είχε κάνει τη δεύτερη γενική της συνέλευση για το 2009 στη Βαρκελώνη. Εκτός από τις ισπανικές οργανώσεις συμμετείχαν ακόμα οι Πρεσβείες της Κούβας και της Βενεζουέλας.

Οι παρεμβάσεις και οι συζητήσεις ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες, ενώ η ΕΕΔΔΑ τόνισε κυρίως την ανάγκη να καταργηθεί χωρίς όρους και προϋποθέσεις η Κοινή θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της Κούβας, που ισχύει από το Δε-

κέμβρη του 1996 και αποτελεί πραγματική τροχοπέδη για την ανάπτυξη των σχέσεων ανάμεσα στην ΕΕ και την Κούβα και κατάφωρη ανάμειξη στα εσωτερικά της. Θυμίζουμε ότι η Κούβα είναι η μόνη χώρα της Λατινικής Αμερικής που δεν έχει υπογράψει Πρωτόκολλο Συνεργασίας με την ΕΕ, ακριβώς λόγω της Κοινής θέσης που από το 1996 επανεκτιμάται μία φορά το χρόνο.

Στην Τελική Διακήρυξη της Συνάντησης τονίστηκε η ανάγκη άρσης του αποκλεισμού, κατάργησης της Κοινής θέσης της ΕΕ και η απαίτηση για την απελευθέρωση των πέντε Κουβανών που βρίσκονται φυλακισμένοι στις ΗΠΑ με στημένες κατηγορίες. ●

Η ΕΕΔΔΑ

στην παράσταση διαμαρτυρίας στην πολωνική πρεσβεία

Στις 12 Γενάρη, αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ, με επικεφαλής την Πρόεδρό της, Μάρη Λαυρεντιάδου, με αντιπροσωπεία του Ελληνοκουβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης και με εκπροσώπους άλλων μαζικών και νεολαιίστικων οργανώσεων, συμμετείχε στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από την Πρεσβεία της Πολωνίας.

Η διαμαρτυρία είχε στόχο να δηλώσει την αντίθεση του ελληνικού λαού στο σεμινάριο που διοργάνωνε στις 13 Γενάρη στην έδρα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες το Ίδρυμα Λεχ Βαλέσα με θέμα την «αποκατάσταση της δημοκρατίας» στην Κούβα. Εντυπωσιακή ήταν η παρουσία ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων έξω από την Πρεσβεία.

Το σεμινάριο είχε σκοπό την κατασυσκοφάντηση του κουβανικού κράτους και της ηγεσίας του αλλά και των κατακτήσεων του κουβανικού λαού που, παρά τις τεράστιες δυσκολίες που δημιουργεί ο αποκλεισμός των ΗΠΑ, προχωρούν και γίνονται παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους λαούς των καπιταλιστικών χωρών.

Την αντίθεση αυτή δήλωσαν οι εκπρόσωποι των φορέων τόσο στο γραμματέα της πολωνικής πρεσβείας με τον οποίο συναντήθηκαν και στον οποίο επέδωσαν τη σχετική καταγγελία όσο και με δηλώσεις τους στον τηλεοπτικό σταθμό 902 TV. ●

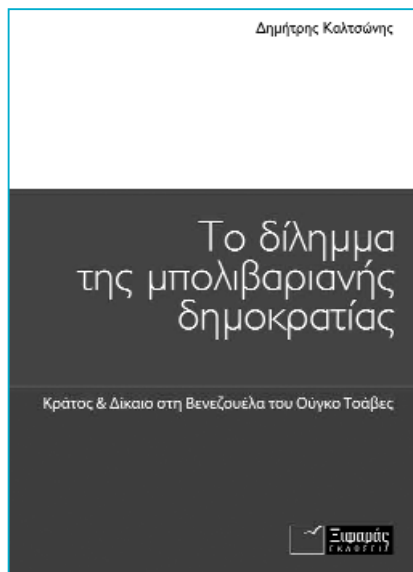
Δημήτρη Καλτσώνη

Το δίλημμα της μπολιβαριανής δημοκρατίας: Κράτος και Δίκαιο στη Βενεζουέλα του Ούγκο Τσάβες

Από τις Εκδόσεις Ξιφάρά κυκλοφόρησε πριν από λίγες μέρες το βιβλίο «Το δίλημμα της μπολιβαριανής δημοκρατίας: Κράτος και Δίκαιο στη Βενεζουέλα του Ούγκο Τσάβες», του Δημήτρη Καλτσώνη, λέκτορα στο Γενικό Τμήμα Δικαίου του Παντείου Πανεπιστημίου, όπου και διδάσκει στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας καθώς και στο πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών. Ο Δημήτρης Καλτσώνης είναι εδώ και πολλά χρόνια μέλος της ΕΕΔΔΑ.

Το βιβλίο, που έχει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους φίλους της Λατινικής Αμερικής και κυρίως της σημερινής Βενεζουέλας, πραγματεύεται τις πλέον σημαντικές από τις μεταβολές που επήλθαν στο κράτος και στο Δίκαιο της Βενεζουέλας μετά το 1998.

Στο πρώτο μέρος εξετάζονται οι εξελίξεις στους βασικότερους πολιτικούς θεσμούς στη διαλεκτική αλληλεπίδρασή

τους με τις κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες. Ειδικότερα το βιβλίο εστιάζει στις διατάξεις του νέου Συντάγματος της Βενεζουέλας αλλά και στη συνταγματική πράξη. Προσεγγίζονται επίσης τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της μπολιβαριανής

δημοκρατίας, όπως ο θεσμός της ανάκλησης των αντιπροσώπων, οι αλλαγές που επήλθαν στη δικαστική εξουσία, η νομοθεσία για τα Λαϊκά Συμβούλια και η πολιτική τους σημασία.

Το δεύτερο μέρος επικεντρώνεται στη μελέτη των ενόπλων δυνάμεων της χώρας, στην ιστορική τους διαμόρφωση και στις συνταγματικές και νομικές αλλαγές που επήλθαν στη δομή, οργάνωση και στο δόγμα των ενόπλων δυνάμεων επί Ούγκο Τσάβες. Επιχειρείται σύγκριση του ρόλου των ενόπλων δυνάμεων της Βενεζουέλας με άλλες χώρες της Λ. Αμερικής.

Το βιβλίο διερευνά τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά όλων αυτών των μεταβολών, τις τάσεις εξέλιξής τους και επιχειρεί να απαντήσει στο ερώτημα αν οι αλλαγές αυτές συνιστούν μια ποιοτική μεταβολή και αν διανοίγουν, ή μπορούν να ανοίξουν, το δρόμο προς ένα σοσιαλιστικό κράτος και Δίκαιο. ●

Η ΕΕΔΔΑ στην εκδήλωση της Επιτροπής Ειρήνης Ελευσίνας για την Ονδούρα

Στις 14 Δεκέμβρη, σε μια πολύ φιλική ατμόσφαιρα, η Επιτροπή Ειρήνης Ελευσίνας πραγματοποίησε εκδήλωση αφιερωμένη στην Ονδούρα και ειδικότερα στις πρόσφατες αρνητικές εξελίξεις στα πολιτικά πράγματα της χώρας, μετά το πραξικόπημα του Ιούνη. Προσκαλεσμένη στην εκδήλωση για να παρουσιάσει τα γεγονότα ήταν η Δέσποινα Μάρκου, υπεύθυνη του Τμήματος Λατινικής Αμερικής της ΕΕΔΔΑ.

Η εκδήλωση άνοιξε με ένα πολύ όμορφο βίντεο, που είχαν επιμεληθεί οι υπεύθυνοι της Επιτροπής Ειρήνης, το οποίο «ντυμένο» με επαναστατική λατινοαμερικάνικη μουσική έδινε με

γλαφυρό τρόπο την εικόνα της Ονδούρας και γενικά της Λατινικής Αμερικής. Την ενημερωτική ομιλία της ΕΕΔΔΑ ακολούθησαν ερωτήσεις και τοποθετήσεις που έδειχναν το ενδιαφέρον όλων όσοι συμμετείχαν στην εκδήλωση.

Τέλος, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον υποδέχθηκαν το ημερολόγιο της ΕΕΔΔΑ για το 2010 καθώς και το τελευταίο τεύχος του περιοδικού «Διεθνής Αλληλεγγύη».

Η εκδήλωση έκλεισε με την υπόσχεση των υπεύθυνων της Επιτροπής να προσκαλέσουν ξανά την ΕΕΔΔΑ στο άμεσο μέλλον για να ενημερωθούν και για άλλα ενδιαφέροντα που συμβαίνουν σε διάφορα μέρη της γης.

Πρόγραμμα παροχής νερού σε παλαιστινιακή κοινότητα

(ECHO/-ME/BUD/2009/01005)

η ΕΕΔΔΑ, σε συνεργασία με την Παλαιστινιακή Επιτροπή για τη Μέριμνα των Αγροτών (PARC) ολοκλήρωσαν ένα ακόμα πρόγραμμα έκτακτης ανάγκης, που χρηματοδοτήθηκε από το Γραφείο Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πρόγραμμα αποσκοπεί στο να βελτιώσει την πρόσβαση σε νερό των κατοίκων της κοινότητας Τελ στην περιοχή της Νάμπλους, στη Δυτική Όχθη. Το πρόγραμμα προέβλεπε την κατασκευή μιας κεντρικής δεξαμενής 500 κυβικών μέτρων, την εγκατάσταση τριών χιλιομέτρων σωληνώσεων των 152 χιλιοστών τροφοδοσίας νερού, την κατασκευή αντλιοστασίου καθώς και εκπαιδευτικά σεμινάρια για τους κατοίκους και τα σχολεία του χωριού γύρω

από την υγιεινή, τις ασθένειες σε σχέση με το νερό, τη συντήρηση των εγκαταστάσεων και την εξοικονόμηση νερού.

Το χωριό Τελ δεν έχει σύνδεση με το δίκτυο νερού γι' αυτό και είχε σοβαρό πρόβλημα έλλειψης πόσιμου νερού, αλλά και γενικά για οικιακή χρήση. Την περίοδο κυρίως της ξηρασίας (Ιούνιος-Σεπτέμβρης) οι οικογένειες έπρεπε να εφοδιάζονται με νερό από άλλα χωριά ή από τάνκερς και να το πληρώνουν σε τριπλάσια τιμή.

Το πρόγραμμα αφορούσε απευθείας 750 αγροτικές οικογένειες, δηλαδή 5.000 άτομα, που είναι και ο συνολικό πληθυσμός του χωριού. Το πρόγραμμα εκτελέστηκε σε 8 μήνες και ξεκίνησε το Μάρτη του 2009 και τελεώσε τον Οκτώβρη. ●

Η ΕΕΔΔΑ για την Παλαιστίνη

Στις 15 Δεκέμβρη, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογιστών φιλοξένησε, για ακόμα μια φορά, την ΕΕΔΔΑ στην αίθουσα εκδηλώσεων που διαθέτει για την πραγματοποίηση εκδήλωσης για την Παλαιστίνη.

Η πρόσφατη «Έκθεση Γκολντστάουν», που προτάθηκε από την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Παλαιστίνη, έδωσε την ευκαιρία για την εκδήλωση αυτή στην οποία παρεμβάσεις έκαναν η δημοσιογράφος Άννα Μπαλλή και η Γενική Γραμματέας της ΕΕΔΔΑ, Ευγενία Παπαμακαρίου.

Καλεσμένος στην εκδήλωση ήταν, επίσης, και ο Δημήτρης Κατσωάνης, λέκτορας του Πάντειου Πανεπιστημίου, που δυστυχώς δεν έγινε δυνατό να παραβρεθεί λόγω απρόσμενων υποχρεώσεων στη Σχολή όπου διδάσκει.

Στις παρεμβάσεις τους οι δύο ομιλήτριες τόνισαν ότι το παλαιστινιακό τείνει να ξεχαστεί όχι μόνο επειδή ο δικασμός που

έχει ξεσπάσει σπέρνει απογοήτευση σε πολλούς αλλιά και γιατί οι περισσότεροι θεωρούν ότι, παρ' όλη τα πισωγυρίσματα, το ζήτημα ήδη προχωρά προς μια θετική κατεύθυνση και λύση.

Αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο, αφού οι ίδιες οι ηγεσίες της Χαμάς και της Φατάχ διατηρούν ψευδαισθήσεις ότι μέσα από συνομιλίες με τα ηγετικά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλιά και την υποστήριξη των ΗΠΑ κάτι θετικό θα κερδίσουν.

Οι ψευδαισθήσεις αυτές, βέβαια, δεν πατούν σε καμιά πραγματική βάση αφού οι παρεμβάσεις του νέου προέδρου των ΗΠΑ, Μπαράκ Ομπάμα, σχετικά με το παλαιστινιακό ζήτημα, τόσο προεκλογικά στο ισραηλινό λόμπι όσο και μετεκλογικά με κάθε ευκαιρία, σε τίποτα δεν διαφέρουν από αυτές του απεθάνοντα Μπους υιού. Απλά το περιτύλιγμα είναι πιο εκλεπτυσμένο.

Όσο για την πολυαναμενόμενη βοήθεια από την ΕΕ, η απογοήτευση ήρθε ακόμα πιο γρήγορα για τους Παλαιστίνιους που απορρίπτουν συνολικά την Έκθεση Γκολντστάουν επειδή επιρρίπτει ίσες ευθύνες σε Ισραήλ και Χαμάς.

Τελειώνοντας αξίζει να αναφερθεί ότι την Έκθεση Γκολντστάουν, που προτάθηκε για έγκριση από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, καταψήφισαν οι ΗΠΑ και το Ισραήλ ενώ οι υπόλοιπες χώρες, μαζί και η Ελλάδα απήχαν. ●

Η ΕΕΔΔΑ στην πορεία του Πολυτεχνείου

Κι αυτή τη χρονιά, μέλη και φίλοι της ΕΕΔΔΑ, που δεν ξεχνούν ότι τα αιτήματα της εξέγερσης των φοιτητών το 1973 παραμένουν ανεκπλήρωτα, πορεύτηκαν προς την αμερικάνικη πρεσβεία πίσω από το πανό της οργάνωσής μας φωνάζοντας συνθήματα διαχρονικά αλλιά και πάντα επίκαιρα.

«Φονιάδες των Ισλάν Αμερικάνοι!», «Δεν υπάρχει Ειρήνη χωρίς Δικαιοσύνη, Λευτεριά στην Παλαιστίνη!», ήταν ορισμένα από όσα αντήχησαν εκείνο το απόγευμα του Νοέμβρη στους κατάμεστους από κόσμο δρόμους της Αθήνας.

Η ΕΕΔΔΑ, πάντα παρούσα σε όλους τους αγώνες του Ισλάν μας και στις τιμητικές επετείες, δίνει υπόσχεση να μην υποστεί ποτέ τη σημαία αυτών των αγώνων και ποτέ να μην υποτιμήσει καμιά μορφή τους. Θα είμαστε πάντα εκεί! ●

Το γλέντι της ΕΕΔΔΑ

Υπό καταρρακτώδη βροχή, ένα σαββατόβραδο του Δεκέμβρη, στον πολυχώρο «Μάνος Λοΐζος» της Νίκαιας, η ΕΕΔΔΑ πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία το καθιερωμένο πια γλέντι της.

Η ζεστασιά του συναπαντήματος μελών και φίλων μαζί με τους όμορφους ήχους των λαϊκών οργάνων βοήθησαν να ξεχαστεί το απ' έξω αστραποβρόχι και ο χορός, που φούντωσε γρήγορα, κράτησε μέχρι τις μικρές ώρες.

Φεύγοντας, όλοι κρατούσαν κάποιο καλαίσθητο δώρο της λαχειοφόρου μας, ενδεικτικό της διεθνιστικής δράσης της Επιτροπής, πάντα στενά δεμένης με την εκφρασμένη αλληλεγγύη των ντόπιων καταστηματαρχών.

Η ΕΕΔΔΑ, από τη μεριά της, υπόσχεται του χρόνου να κάνει κάθε προσπάθεια ώστε το γλέντι να είναι ακόμα καλύτερο, ακόμα πιο κεφάλαιο. Δεν απομένει παρά τα μέλη και οι φίλοι της να την τιμήσουν με την παρουσία τους. ●

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Οι μικροί Παλαιστίνιοι έχουν δικαίωμα στη ζωή

Είναι τα παιδιά της Κατεχόμενης Παλαιστίνης. Της Ιερουσαλήμ, της Δυτικής Όχθης του Ιορδάνη και της Γάζας. Τα παιδιά που κάτω από την ισραηλινή κατοχή έχουν στερηθεί και τα πιο στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα: Τους έχουν αρπάξει τη γη, τους έχουν ανατινάξει τα σπίτια, τους έχουν βασανίσει τους γονείς.

Τα περισσότερα ζουν σε στρατόπεδα προσφύγων, κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης.

Στα χωριά τους ξεριζώνουν τα δέντρα, τους καταστρέφουν τη σοδειά, τους στερούν ακόμα και το νερό. Δεν μπορούν να πάνε κανονικά στο σχολείο όπως τα άλλα παιδιά. Δεν μπορούν να παίξουν ξέγνιαστα.

Είναι τα παιδιά που και τα ίδια βασανίζονται, φυλακίζονται και ταπεινώνονται.

Είναι τα παιδιά που αντιστέκονται. Που αντιμετωπίζουν με πέτρες έναν ολόκληρο στρατό και που φωνάζουν σε όλο τον κόσμο ότι ο Παλαιστινιακός Λαός θέλει να ζήσει ελεύθερος στην πατρίδα του.

Είναι τα παιδιά που πληρώνουν ακριβά το τίμημα της ελευθερίας. Ποιο θα είναι το μέλλον αυτών των παιδιών; Τί μπορείτε να κάνετε για να τους δώσετε λίγη χαρά και ελπίδα;

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΕΝΤΥΠΟ «ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ»

Ο υπογεγραμμένος:

Διεύθυνση:

.....

Αρ. τηλεφώνου:

Επάγγελμα ή φορέας:

Δέχομαι να καταβάλλω κάθε μήνα και για δύο χρόνια στην ΕΕΔΔΑ το ποσό των 50 ή 25 Ευρώ, που θα στέλνονται μέσω της Επιτροπής (Αριθ. λογ/σμού Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας 116/296031 - 16) στο μικρό Παλαιστίνιο, του οποίου τα στοιχεία έχω στα χέρια μου.

Η εισφορά αυτή θα είναι

μηνιαία ☐ ή τριμηνιαία ☐

Ημερομηνία

Υπογραφή

.....

.....

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
«ΥΙΟΘΕΤΩΝΤΑΣ» ΤΟ ΓΙΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Η ΕΕΔΔΑ σας ζητάει να προσφέρετε για δύο χρόνια σε ένα παιδί από την Παλαιστίνη μία συμβολική οικονομική βοήθεια κάθε μήνα και πολλή αγάπη και στοργή.

Το ποσό των 50 ευρώ το μήνα, αρκεί για να καλύψει τις πιο βασικές ανάγκες αυτών των παιδιών: το φαγητό, τα ρούχα, την ιατρική περίθαλψη.

Δεν είναι όμως το κυριότερο η υλική σημασία, είναι η συναισθηματική στήριξη ενός παιδιού που αντιμετωπίζει καθημερινά την πείνα, την εξαθλίωση και τις τραυματικές εμπειρίες της κατοχής.

Μικρά δωράκια, όπως παιχνίδια ή σχολικά είδη, και γράμματα, με τα οποία θα εκδηλώνετε το ενδιαφέρον σας —η Επιτροπή αναλαμβάνει τη μετάφραση— είναι αρκετά για να δώσουν στο μικρό Παλαιστίνιο τη ζεστασιά και την ελπίδα που χρειάζεται.

Για την υλοποίηση του προγράμματος αυτού η Επιτροπή απευθύνεται σε άτομα, οικογένειες, σχολεία, σωματεία, δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια, επιστημονικούς και άλλους φορείς.

Σε όσους από εσάς δεχθείτε να συμμετάσχετε στο πρόγραμμα αυτό θα δοθεί ένας φάκελος με πληροφορίες για το παιδί που θα «υιοθετήσετε» και την οικογένειά του.

Η ΕΕΔΔΑ-ΟΓΕ-ΕΕΔΥΕ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΑΪΤΗΣ

Οι οργανώσεις **ΕΕΔΔΑ-ΟΓΕ-ΕΕΔΥΕ** καλούν τον ελληνικό λαό να δείξει για μια ακόμα φορά έμπρακτα την αλληλεγγύη του στο λαό της Αϊτής που δοκιμάζεται από τις συνέπειες του φονικού σεισμού και της υπανάπτυξης, καταθέτοντας από το υστέρημά του στο λογαριασμό στην Εθνική Τράπεζα **116/296074-55** ή στα γραφεία τους. Τα χρήματα θα δοθούν στην οργάνωση Αϊτινών γυναικών.

Κάθε ευρώ μια ανάσα